

मण्डनदेउपुर नगरपालिका

स्थानीय राजपत्र

खण्ड २

मण्डनदेउपुर, माघ २० गते, २०७५ साल

संख्या १७

भाग १

सूर्तिजन्य पदार्थ (नियन्त्रण र नियमन गर्ने) ऐन, २०७५

नगर सभाबाट पारित मिति: २०७५/१०/७

प्रमाणित मिति: २०७५/१०/१५

प्रस्तावना :

धूम्रपान तथा सूर्ति सेवन मानव स्वास्थ्यको लागि अत्यन्त हानिकारक भएको र धूम्रपान तथा सूर्ति सेवनले मानव जीवनको आर्थिक, सामाजिक र सांस्कृतिक क्रियाकलापमा समेत नकारात्मक असर पार्ने भएकोले सो कार्यलाई नियन्त्रण गरी सर्वसाधारण जनताको स्वास्थ्य, सुविधा र आर्थिक हितको अभिवृद्धि गर्न सूर्तिजन्य पदार्थको आयात, उत्पादन, बिक्री, वितरण तथा सेवन गर्ने कार्यलाई न्यूनीकरण, नियन्त्रण तथा नियमन गर्ने सम्बन्धमा कानूनी व्यवस्था गर्न वाञ्छनीय भएकोले, स्थानीय सरकार संचालन ऐन, २०७४ को दफा ११ को उपदफा ४(ख)१३ ले प्रदान गरेको अधिकार बमोजिम, सोहि ऐनको दफा १०२(२) को अधिकार प्रयोग गरि मण्डनदेउपुर नगरसभाले यो ऐन बनाएको छ ।

परिच्छेद-१
प्रारम्भिक

१. संक्षिप्त नाम र प्रारम्भ :

- (१) यस ऐनको नाम “सूर्तिजन्य पदार्थ (नियन्त्रण र नियमन गर्ने) ऐन, २०७५” रहेको छ ।
(२) यो ऐनको स्थानीय राजपत्रमा प्रकाशन भएको मिति देखि प्रारम्भ हुनेछ ।

२. परिभाषा :

विषय वा प्रसङ्गले अर्को अर्थ नलागेमा यस ऐनमा-

- (क) “सूर्तिजन्य पदार्थ” भन्नाले धूम्रपान वा सूति सेवनको निमित्त बनाइएको वा उत्पादन गरिएको चुरोट, बिँडी, सिगार, तमाखु, सुल्फा, कक्कड, कच्चा सूति, खैनी, गुट्खा, सूति वा यस्तै प्रकारका अन्य सूतिजन्य पदार्थ सम्भन्नु पर्छ ।
(ख) “धूम्रपान” भन्नाले चुरोट, बिँडी, सिगार, तमाखु, सुल्फा, कक्कड, सूति वा यस्तै प्रकारका अन्य पदार्थ सेवन गर्ने काम सम्भन्नु पर्छ ।
(ग) “सूति सेवन” भन्नाले खैनी, गुट्खा, सूति वा यस्तै प्रकारका अन्य पदार्थ मुखमा राख्ने, त्यस्तो पदार्थको नस लिने वा सेवन गर्ने काम सम्भन्नु पर्छ ।
(घ) “सार्वजनिक स्थल” भन्नाले दफा ३ मा तोकिए बमोजिमको स्थल सम्भन्नु पर्छ ।
(ङ) “व्यवस्थापक” भन्नाले सार्वजनिक स्थलको काम कारबाहीको सम्बन्धमा अन्तिम निर्णय गर्न अधिकारप्राप्त व्यक्ति सम्भन्नु पर्छ र सो शब्दले सार्वजनिक सवारीको हकमा त्यस्तो सवारीको चालक समेतलाई जनाउँछ ।
(च) “उत्पादक” भन्नाले सूतिजन्य पदार्थको उत्पादक सम्भन्नु पर्छ ।
(छ) “निरीक्षक” भन्नाले दफा १२ बमोजिम तोकिएको व्यक्ति सम्भन्नु पर्छ ।
(ज) “समिति” भन्नाले दफा १८ बमोजिम गठित सूतिजन्य पदार्थ नियन्त्रण तथा नियमन समिति सम्भन्नु पर्छ ।

(भ) “तोकिएको” वा “तोकिए बमोजिम” भन्नाले यस ऐन अन्तर्गत बनेको नियममा तोकिएको वा तोकिए बमोजिम सम्झनु पर्छ ।

परिच्छेद-२

सूर्तिजन्य पदार्थको नियन्त्रण

३. सार्वजनिक स्थल मानिने :

(१) देहायको स्थललाई सार्वजनिक स्थल मानिनेछ :-

(क) सरकारी निकाय, संस्था वा कार्यालय,

(ख) शिक्षण संस्था, पुस्तकालय, तालीम तथा स्वास्थ्य सम्बन्धी संस्था,

(ग) सार्वजनिक सवारीका साधन,

(घ) बालकल्याण गृह, शिशु स्याहार केन्द्र, वृद्धाश्रम, अनाथालय, बाल उद्यान तथा क्लब,

(ङ) सार्वजनिक शौचालय,

(च) उद्योग तथा कल कारखानाका कार्यस्थल,

स्पष्टीकरण : यस खण्डको प्रयोजनको लागि “कार्यस्थल” भन्नाले उद्योग तथा कल कारखानाले काम गर्न छुट्याएको कार्यालय वा स्थल सम्झनु पर्छ ।

(छ) चलचित्र घर, सांस्कृतिक केन्द्र तथा नाट्यशाला,

(ज) होटल, मोटल, रिसोर्ट, रेष्टुरेण्ट, बार, भोजनालय, चमेनागृह, लज, छात्र वा छात्रावास तथा अतिथि गृह,

(झ) रङ्गशाला, कभर्डहल, शारीरिक सुगठन व्यायाम केन्द्र, पौडी पोखरी तथा पुल हाउस,

(ञ) डिपार्टमेण्टल स्टोर तथा मिनी मार्केट,

(ट) धर्मशाला तथा धार्मिक स्थल,

(ठ) सार्वजनिक सवारीका प्रतिक्षालय तथा टिकट काउण्टर ।

(२) उपदफा (१) मा उल्लिखित स्थलको अतिरिक्त कुनै ठाउँको महत्व र सम्बेदनशीलतालाई विचार गरी नगरपालिकाले स्थानीय राजपत्रमा सूचना प्रकाशन गरी तोकिएको अन्य स्थल समेत सार्वजनिक स्थल मानिनेछ ।

४. सार्वजनिक स्थलमा धूम्रपान तथा सूति सेवन गर्न नहुने :

- (१) कसैले पनि सार्वजनिक स्थलमा धूम्रपान तथा सूति सेवन गर्न पाउने छैन ।
- (२) उपदफा (१) मा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि व्यवस्थापकले कारागार, विमानस्थल वा पर्यटकीय स्तरको होटलको कुनै खास ठाउँमा अन्य व्यक्तिलाई प्रतिकूल असर नपर्ने गरी धूम्रपान तथा सूतिजन्य पदार्थ सेवन गर्ने सम्बन्धमा आवश्यक व्यवस्था गर्न सक्नेछ ।
- (३) उपदफा (२) बमोजिम धूम्रपान तथा सूति सेवनको लागि छुट्टयाइएको ठाउँमा कायम गर्नु पर्ने आधारभूत कुराहरु तोकिए बमोजिम हुनेछन् ।

५. सूचना टाँस गर्नु पर्ने :

व्यवस्थापकले आफूसँग सम्बन्धित सार्वजनिक स्थलको आवश्यकता अनुसार विभिन्न ठाउँमा धूम्रपान तथा सूति सेवन गर्न नपाउने व्यहोराको सूचना सबैले देख्ने र पढ्न सक्ने गरी टाँस गर्नु पर्नेछ ।

६. घर तथा निजी सवारी साधनभित्र धूम्रपान गर्न नहुने :

कसैले पनि अन्य व्यक्तिलाई असर पर्ने गरी घर तथा निजी सवारी साधनभित्र धूम्रपान गर्न हुँदैन ।

परिच्छेद-३

सूतिजन्य पदार्थको उत्पादन तथा बिक्री वितरण

७) अनुमति लिनुपर्ने :

- (१) यस नगरपालिका भित्र सूतिजन्य पदार्थको उत्पादन गर्ने उद्योग तथा बिक्री वितरण गर्ने विक्रेताले यस नगरपालिकाबाट अनुमति लिएर मात्र उत्पादन तथा बिक्री वितरण गर्न पाउने छ ।
- (२) सूतिजन्य पदार्थ उत्पादन तथा बिक्री गर्न तोकिएको प्रक्रिया पुरा गरि निवेदन दिने उत्पादक तथा विक्रेतालाई नगरपालिकाले तोकिएको दस्तुर लिई अनुमतिपत्र प्रदान गर्न सक्नेछ ।
- (३) दफा (२) बमोजिम प्राप्त अनुमतिपत्र वार्षिक रुपमा नगरपालिकाको आर्थिक ऐनले तोके बमोजिमको दस्तुर तिरी नवीकरण गर्नुपर्नेछ ।

८. लेबुल, ट्रेडमार्क, व्यापर्स तथा प्याकिङ्ग :

- (१) उत्पादकले सूतिजन्य पदार्थको प्याकेट तथा व्यापर्समा देहायको विवरण उल्लेख गर्नु पर्नेछ :-
 - (क) प्रचलित कानून बमोजिम दर्ता गराइएको लेबुल तथा ट्रेडमार्क चिन्ह,
 - (ख) उत्पादकको नाम, ठेगाना र सूतिजन्य पदार्थमा रहेको निकोटिनको मात्रा,
 - (ग) तोकिएका अन्य हानिकारक तत्व एवं आवश्यक कुराहरु ।
- (२) उत्पादकले सूतिजन्य पदार्थको प्याकेट तथा व्यापर्समा नाबालकलाई आकर्षण गर्ने कुनै किसिमको लोगो, चिन्ह, शब्द र चित्र राख्न पाउने छैन ।
- (३) कसैले पनि अन्य उद्योग तथा उत्पादनको ब्राण्ड तथा ट्रेड नाम राखी सूतिजन्य पदार्थ उत्पादन गर्न पाउने छैन ।
- (४) कुनै उद्योगले चुरोट, बिँडी वा सिगारको आकारमा कुनै पनि वस्तु उत्पादन गर्न पाउने छैन ।

९. चेतावनीमूलक सन्देश तथा चित्र उल्लेख गर्नु पर्ने :

उत्पादकले सूतिजन्य पदार्थको बट्टा, व्यापर्स, प्याकेट तथा पार्सलको प्याकेजिङ्ग र लेबुलको बाहिरी कुल भागमध्ये कम्तीमा पचहत्तर प्रतिशत भागमा सूतिजन्य पदार्थ स्वास्थ्यलाई हानिकारक छ भन्ने जस्ता व्यहोराको संघीय कानूनले तोके बमोजिम चेतावनी मूलक सन्देश र सूतिजन्य पदार्थको सेवनको असरबाट भएको घातक, रङ्गिन चित्र प्रष्ट रुपमा बुझ्ने र देख्ने गरी नेपाली भाषामा छापनु तथा अङ्कित गर्नु पर्नेछ ।

१०. विज्ञापन तथा प्रायोजन गर्न नपाइने :

उत्पादक लगायत कसैले पनि यस नगरपालिका भित्र पत्रपत्रिका तथा रेडियो, टेलिभिजन, एफ.एम., इन्टरनेट, ई-मेल जस्ता विद्युतीय सञ्चार माध्यम, अन्तरक्रिया कार्यक्रम, होर्डिङ्ग बोर्ड, भित्तेलेखन, लोगो, सङ्केत, लेख, दृश्य, आवाज, चिन्ह, व्यक्ति वा अन्य कुनै पनि माध्यमबाट सूतिजन्य पदार्थको विज्ञापन वा प्रवर्द्धन गर्न वा कुनै कार्यक्रम, समाचार वा सूचना सम्प्रेषण वा प्रायोजन गर्न पाउने छैन ।

११. बिक्री वितरण तथा प्रदर्शनमा बन्देज :

- (१) कसैले पनि अठार वर्ष नपुगेका व्यक्ति र गर्भवती महिलालाई सूर्तिजन्य पदार्थ बिक्री वितरण गर्न वा गर्न लगाउन वा निःशुल्क उपलब्ध गराउन पाउने छैन ।
- (२) उपदफा (१) बमोजिमको प्रयोजनको लागि सूर्तिजन्य पदार्थको बिक्रेताले कुनै क्रेताको उमेरको बारेमा यकिन हुन चाहेमा निजसँग आवश्यक प्रमाण माग गर्न सक्नेछ, र बिक्रेताले माग गरेको प्रमाण पेश गर्नु सम्बन्धित क्रेताको कर्तव्य हुनेछ ।
- (३) कसैले पनि शिक्षण तथा स्वास्थ्य संस्था, बाल कल्याण गृह, शिशु स्याहार केन्द्र, बृद्धाश्रम, अनाथालय र नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार वा स्थानीय सरकारले राजपत्रमा सूचना प्रकाशन गरी तोकिएको सार्वजनिक स्थलबाट कम्तीमा एक सय मिटरभित्रको घर, पसलबाट सूर्तिजन्य पदार्थ बिक्री वितरण गर्न गराउन पाउने छैन ।
- (४) कसैले पनि फुटकर रुपमा चुरोट, बिँडी वा सिगारको खिल्ली बिक्री वितरण गर्न पाउने छैन ।
- (५) कसैले पनि निःशुल्क रुपमा सूर्तिजन्य पदार्थ वितरण गर्न वा उपहार दिन पाउने छैन ।
- (६) यस नगरपालिका भित्र सूर्तिजन्य पदार्थ बिक्री वितरण गर्न नगरपालिकाबाट इजाजतपत्र लिनु पर्नेछ ।
- (७) कसैले पनि सूर्तिजन्य पदार्थ प्रति आकर्षण हुने गरी बिक्रीस्थल सजावट गर्न तथा त्यस्तो पदार्थको प्रदर्शन गर्न पाउने छैन ।

परिच्छेद-४

निरीक्षण, अनुसन्धान तथा मुद्दा दायरी

१२. निरीक्षक सम्बन्धी व्यवस्था :

- (१) कसैले यस ऐन विपरीत सार्वजनिक स्थलमा धूम्रपान वा सूर्ति सेवन गरे वा नगरेको वा उत्पादक वा व्यवस्थापकले यस ऐन बमोजिम गर्नु पर्ने कुराहरु पूरा गरे वा नगरेको सम्बन्धमा निरीक्षण गर्ने काम समेतको लागि प्रमुख प्रशासकीय अधिकृतले कुनै अधिकृत कर्मचारीलाई निरीक्षकको रुपमा तोकन सक्नेछ ।

- (२) निरीक्षकले आफूले गरेको कामको विवरण प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत समक्ष पेश गर्नु पर्नेछ ।
- (३) यस ऐनमा लेखिएदेखि बाहेक निरीक्षकको अन्य काम, कर्तव्य र अधिकार तोकिए बमोजिम हुनेछ ।

१३. निरीक्षण गर्न सक्ने :

- (१) कसैले यस ऐन विपरीत सार्वजनिक स्थलमा धूम्रपान वा सूति सेवन गरे वा नगरेको वा उत्पादक वा व्यवस्थापकले यस ऐन बमोजिम गर्नु पर्ने कुराहरु पूरा गरे वा नगरेको सम्बन्धमा निरीक्षकले आफ्नो क्षेत्राधिकारभित्रको जुनसुकै सार्वजनिक स्थलको निरीक्षण गर्न सक्नेछ ।
- (२) उपदफा (१) बमोजिम निरीक्षण गर्दा कसैले सार्वजनिक स्थलमा धूम्रपान वा सूति सेवन गरेको वा उत्पादक वा व्यवस्थापकले यस ऐन बमोजिम गर्नु पर्ने कुराहरु पूरा गरेको नदेखिएमा निरीक्षकले त्यस्तो ठाउँमा धूम्रपान वा सूति सेवन गर्न रोक लगाउन वा यस ऐन बमोजिम गर्नु पर्ने कुराहरु पूरा गर्न सम्बन्धित उत्पादक वा व्यवस्थापकलाई निर्देशन दिन वा ध्यानाकर्षण गराउन सक्नेछ ।
- (३) उपदफा (२) बमोजिम निरीक्षकले दिएको निर्देशन तथा गराएको ध्यानाकर्षणको पालना गर्नु सम्बन्धित उत्पादक वा व्यवस्थापकको कर्तव्य हुनेछ ।

१४. व्यवस्थापकले निरीक्षण गर्नु पर्ने :

- (१) व्यवस्थापकले आफूसँग सम्बन्धित सार्वजनिक स्थलमा कसैले धूम्रपान वा सूति सेवन गरे वा नगरेको सम्बन्धमा समय समयमा निरीक्षण गर्नु गराउनु पर्नेछ ।
- (२) उपदफा (१) बमोजिम निरीक्षण गर्दा कसैले धूम्रपान वा सूति सेवन गरेको देखिएमा व्यवस्थापकले धूम्रपान वा सूति सेवन गर्न तुरुन्त रोक लगाउनु पर्नेछ ।
- (३) कुनै व्यवस्थापकले सार्वजनिक स्थलमा धूम्रपान वा सूति सेवन गरेमा सो स्थलसँग सम्बन्धित व्यक्ति वा कर्मचारीले र सार्वजनिक सवारीका हकमा त्यस्तो सवारीका यात्रीले व्यवस्थापकलाई धूम्रपान वा सूति सेवन गर्नबाट तुरुन्त रोक लगाउनु पर्नेछ ।

(४) उपदफा (३) बमोजिम व्यवस्थापकले धूम्रपान वा सूति सेवन गरेमा सो थाहा पाउने वा देख्ने व्यक्तिले निरीक्षक समक्ष उजुरी गर्न सक्नेछ ।

१५. अनुसन्धान तथा तहकिकात :

व्यवस्थापकले सार्वजनिक स्थलमा धूम्रपान वा सूति सेवन गरेको वा उत्पादक वा व्यवस्थापकले यस ऐन बमोजिम गर्नु पर्ने कुराहरु पूरा नगरेको सम्बन्धमा कसैको उजुरी परेमा वा निरीक्षकलाई कुनै स्रोतबाट सो कुराको जानकारी हुन आएमा निरीक्षकले सो सम्बन्धमा आवश्यक अनुसन्धान तथा तहकिकात गर्नु पर्नेछ ।

परिच्छेद-५

सजाय तथा पुनरावेदन

१६. सजाय :

(१) कसैले यस ऐन विपरीत सार्वजनिक स्थलमा धूम्रपान वा सूति सेवन गरेमा व्यवस्थापकले देहाय बमोजिम सजाय गर्नु पर्नेछ :-

(क) धूम्रपान वा सूति सेवन गर्न तुरुन्त रोक लगाउने र त्यसरी रोक लगाउँदा नमानेमा वा पटक पटक धूम्रपान वा सूति सेवन गरेमा निजलाई त्यस्तो सार्वजनिक स्थलबाट बाहिर निकाल्ने वा एक सय रुपैयाँ जरिवाना वा दुवै सजाय गर्नु पर्ने,

(ख) धूम्रपान वा सूति सेवन गर्ने व्यक्ति सार्वजनिक स्थलसँग सम्बन्धित व्यक्ति वा कर्मचारी भएमा धूम्रपान वा सूति सेवन गर्न तुरुन्त रोक लगाउने र पटक पटक धूम्रपान वा सूति सेवन गरेमा अनुशासनमा नरहेको सरह मानी निजको सेवा शर्त सम्बन्धी कानून बमोजिम सचेत गराउने वा अन्य विभागीय कारवाही गर्नु पर्ने ।

(२) व्यवस्थापकले यस ऐन विपरीत सार्वजनिक स्थलमा धूम्रपान वा सूति सेवन गरेमा अनुशासनमा नरहेको सरह मानी निजलाई कानून बमोजिम अधिकार प्राप्त अधिकारीले सचेत वा विभागीय कारवाही गर्नु पर्नेछ ।

(३) व्यवस्थापकले उपदफा (१) को खण्ड (क) बमोजिम जरिवाना वापत लिएको रकम नगरपालिकाको संचित कोष खातामा जम्मा गर्नु पर्नेछ ।

(४) उपदफा (१) वा (२) बमोजिम व्यवस्थापक वा अधिकार प्राप्त अधिकारीले गरेको निर्णय अन्तिम हुनेछ ।

- (५) देहायको अवस्थामा प्रमुख प्रशासकीय अधिकृतले सम्बन्धित व्यक्तिलाई देहाय बमोजिम सजाय गर्नु पर्नेछ :- (क) दफा ५ बमोजिम सूचना टाँस नगरेमा पाँच हजार रुपैयाँसम्म जरिवाना,
 (ख) दफा ८ र ९ बमोजिमको कुनै काम नगरेमा त्यस्तो सूतिजन्य पदार्थ जफत गरी पचास हजार रुपैयाँसम्म जरिवाना,
 (ग) दफा ९ विपरीत कुनै काम गरेमा एक लाख रुपैयाँसम्म जरिवाना,
 (घ) दफा ११ विपरीत कुनै काम गरेमा दश हजार रुपैयाँसम्म जरिवाना,
 (ङ) खण्ड (क), (ख), (ग) र (घ) मा लेखिएदेखि बाहेक यस ऐन विपरीत अन्य कुनै काम गरेमा पाँच हजार रुपैयाँसम्म जरिवाना ।

१७. पुनरावेदन :

दफा १६ को उपदफा (५) बमोजिम प्रमुख प्रशासकीय अधिकृतले गरेको निर्णय उपर चित्त नबुझ्ने व्यक्तिले सो निर्णय भएको मितिले पैतीस दिनभित्र सम्बन्धित जिल्ला अदालतमा पुनरावेदन दिन सक्नेछ ।

परिच्छेद-६ विविध

१८. अनुगमन समिति :

(१) सूतिजन्य पदार्थको नियन्त्रण तथा नियमन गर्न तथा यस ऐनको पालना भए नभएको अनुगमन गर्न यस नगरपालिकाको नगर उप-प्रमुखको संयोजकत्वमा रहेको बजार अनुगमन समितिलाई बजार अनुगमनको अधिकार हुनेछ ।

१९. अनुगमन समितिको काम, कर्तव्य र अधिकार :

समितिको काम, कर्तव्य र अधिकार देहाय बमोजिम हुनेछ :-

- (क) सूतिजन्य पदार्थको नियन्त्रण तथा नियमनका लागि अपनाउनु पर्ने नीति तथा सुधार गर्नु पर्ने कानूनको सम्बन्धमा नगर कार्यपालिका समक्ष सुझाव पेश गर्ने,
 (ख) धूम्रपान तथा सूति सेवनलाई निरुत्साहित गर्न यसबाट पर्ने नकारात्मक असरका सम्बन्धमा चेतनामूलक कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने,

- (ग) धूम्रपान तथा सूति सेवनको लतमा लागेकालाई सोबाट छुटकारा दिलाई स्वस्थ जीवन यापनको लागि आवश्यक उपाय अवलम्बन गर्ने,
 (घ) निरीक्षकको काम कारवाहीको अनुगमन तथा मूल्याङ्कन गर्ने,
 (ङ) निरीक्षकको काम कारवाहीको सम्बन्धमा निरीक्षकलाई आवश्यक निर्देशन दिने,
 (च) सूतिजन्य पदार्थको आयात, उत्पादन, बिक्री, वितरण र उपभोगमा न्यूनीकरणको लागि आवश्यक काम गर्ने,
 (छ) ऐनले तोके बमोजिमको व्यवस्था कायम बजार अनुगमन गर्ने ।

२०. जफत गरेको सूतिजन्य पदार्थ नष्ट गर्नु पर्ने :

- (१) नगरपालिकाले यस ऐन बमोजिम जफत गरेको सूतिजन्य पदार्थ नष्ट गर्नु पर्नेछ ।
 (२) उपदफा (१) बमोजिम सूतिजन्य पदार्थ नष्ट गर्दा मानव स्वास्थ्य तथा वातावरणमा प्रतिकूल प्रभाव नपर्ने गरी नष्ट गर्नु पर्नेछ ।

२१. नियम तथा कार्यविधि बनाउन सकिने :

यस ऐनको उद्देश्य कार्यान्वयन गर्न नगरपालिकाकाले आवश्यकता अनुरूप नियम तथा कार्यविधि बनाई लागू गर्न सक्नेछ ।

२२. सहयोग गर्नु पर्ने :

यस ऐन बमोजिमको कुनै काम कारवाही सम्पादन गर्ने सिलसिलामा व्यवस्थापक वा निरीक्षकले स्थानीय प्रशासनको सहयोग माग गर्न सक्नेछ । त्यसरी सहयोग माग भएमा आवश्यक सहयोग गर्नु स्थानीय प्रशासनको कर्तव्य हुनेछ ।

२३. संसोधन, बचाउ र खारेजी :

- (१) यो ऐन संसोधन वा खारेज गर्न आवश्यक देखेमा नगर सभाले संसोधन वा खारेज गर्न सक्नेछ ।
 (२) यस ऐनमा लेखिएका कुराहरु संघिय कानून, प्रदेश कानून र प्रचलित स्थानीय सरकार संचालन ऐन २०७४ सँग बाभिएको हद सम्म स्वतः निष्कृत हुनेछ ।

आज्ञाले,

(मोहन अधिकारी)

प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत